

Pożegnanie klasy VIII [1]

Francuski pisarz Wictor Hugo napisał : „*Życie składa się z przywitań i pożegnań*”. Wydawać by się mogło, że jeszcze tak niedawno witaliśmy uczniów klasy VII rozpoczynających naukę. A już 26 czerwca nadszedł dzień pożegnania naszych kolejnych absolwentów. Czas płynie bowiem ponad wszystkimi kalendarzami świata. Wyjątkowa uroczystość przebiegała niestety w innej formie niż planowaliśmy. Ale życie pisze własny scenariusz.

Jako wychowawca serdecznie dziękuję rodzicom za dwuletnią współpracę. W sposób szczególny dziękuję pani Agnieszce Skupin i pani Edycie Niewiadomskiej, które w ciągu dwóch lat reprezentowały klasę w Radzie Rodziców. Życzę Państwu przede wszystkim zdrowia i spokoju w tym trudnym dla wszystkich czasie. Mam nadzieję, że wyniki klasyfikacji końcowej oraz wyniki egzaminu ósmoklasisty pozwolą Państwa dzieciom dostać się do szkół pierwszego wyboru.

A moim uczniom życzę, abyście w kolejnej szkole odnaleźli miejsce dla siebie, poznali prawdziwych przyjaciół oraz - co również ważne - spotkali życzliwych, a jednocześnie wymagających nauczycieli. Mówi się często, że „*Życie to podróż, więc życzę Wam szczęśliwej drogi.*” Żyćcie najpiękniej, jak tylko umiecie. Wypełniajcie każdą chwilę tak, aby potem wspominać ją z radością. Każdego dnia możecie zrobić coś, aby zbliżyć się do swojego marzenia lub możecie nie robić niczego. W każdym przypadku podejmujecie decyzję. Dlatego życzę Wam samych dobrych decyzji, szczęścia, radości i osiągnięcia wszystkich zamierzonych celów.

W sposób szczególny gratulują również Małgorzacie Rybak oraz Michalinie Budzik, które otrzymały odznaki „*Złotego Absolwenta*”.

Podsumowaniem uroczystości była prezentacja multimedialna klasowej kroniki. Pokaz ubogacony został montażem słownym napisanym w formie bajki, która jednak wymowną prawdę o klasie nam wszystkim odkryła.

Bajka o klasie VIIIa

Szanowni Państwo, Panie i Panowie, Koleżanki i Koledzy.

Posłuchajcie bajki o klasie, która w tej szkole w ciągu dwóch lat

wielką metamorfozę przeżyła.

A przecież nieważne jak się zaczyna, ważne jak się kończy.

Wszakże pisał Owidiusz „Koniec wieńczy dzieło.”

Ale najpierw posłuchajcie - jak to się zaczęło.

Był 1 września 2018 roku.

Jako jedyna klasa o nazwie VIIa naukę w Szkole Podstawowej

im. Polskich Noblistów rozpoczęliśmy.

A to zaszczytne imię- trzeba tutaj dodać.

Naszą wychowawczynią pani Dorota Bukowska została.

Ta wiadomość niejednych trzeba przyznać wprowadziła w konsternację,

bo to i owo się o niej słyszało.

Jednym słowem- nie odpuści- można by rzecz śmiało.

Ale i o nas różne rzeczy się wówczas mawiało.

Więc pierwsze tygodnie po przyjściu do szkoły,

to było nasze wspólne zderzenie ze ścianą.

Można by to ująć w sposób tak ramowy.

A jednak mimo tego ambitnie zaczęła.

Oto nasza pierwsza integracja na Zawadach.

Była ładna pogoda. Klasa wspólnie z rodzicami miło się bawiła.

Zabawy z chustą klanzy, przeciąganie liny.

Rodzice kontra uczniowie- to było przeżycie.

Czas urozmaicała nauka tańca

i piękny repertuar muzyczny Dominiki

oraz gra naszego mistrza na gitarze.

I to naprawdę w najlepszym wymiarze.

Dodatkowo mama Laury pączki serwowała.

A upiec tyle słodkości dla klasy to niełatwe zadanie.

Trzeba przyznać - budzi podziw i wielkie uznanie.

Kolejna uroczystość to Dzień Chłopca.

Ale chłopców w naszej klasie jak widać na dołączonym obrazku mało.

Jednak mimo tego nie ulegliśmy feminizacji- można dodać śmiało.

Miało też miejsce spotkanie integracyjne rodziców przy wspólnej kawie.

Chociaż trudne dla wszystkich to były początki.

Sz szczególnie gdy matematyka dawała się aż nadto

nam wszystkim we znaki.

No cóż królowa nauk zawsze miała haki.

Nasza pierwsza wycieczka to Muzeum Adama Mickiewicza w Śmiełowie.

Oprócz lekcji muzealnej były i w plenerze zajęcia plastyczne.

Potem spacer po parku i ogródku Zosi.

Po drodze oczywiście McDonald's jak na wyjazd klasowy przystało.

Jednym słowem wycieczka udana- można mówić śmiało.

Gdy nadszedł listopad, nie zapomnieliśmy o żołnierzach

poległych w czasie II wojny światowej.

Byliśmy na cmentarzu, w hołdzie tym,

którzy zginęli za ojczyznę w Lasku Skarszewskim.

Jako najstarsi wiekiem klasa wykazała dojrzałość i rozsądek.

Powiedzieliśmy sobie -trzeba dawać przykład - to nasz obowiązek.

Potem jako młodzi wolontariusze zebraliśmy nowe książki i przybory

dla dzieci chorych przebywających na oddziałach dziecięcych ostrowskiego szpitala.

Było nam bardzo miło, gdy do naszej akcji,

dołączyli tak licznie uczniowie z innych klas.

W ten sposób mogliśmy dzieciom chorym dostarczyć nie lada atrakcji.

Były i Wigilie klasowe, wspólny opłatek, kolędy.

No i były również świąteczne prezenty.

A i podczas Drzwi Otwartych klasa się nieźle wystawiła.

W sali numer 4 zebrała się wówczas znaczna ekipa,

był sam mistrz Jan Kochanowski i jego czarnoleska lipa.

Potem niezapomniany występ nasze dziewczyny przedstawiły,

podczas koncertu życzeń dla podopiecznych Środowiskowego Domu Samopomocy.

Zrobiły wszystko, co tylko w ich mocy.

Jednakowe stroje, wianki, wstążki w oczach się mieniły.

Natomiast w roku szkolnym 2019/2020 jako najstarsi wiekiem

byliśmy pod pomnikiem Lotników katastrofy samolotu Halifax.

Czuliśmy się wyróżnieni - mieliśmy swój odczyt.

Nie zabrakło nas również podczas uroczystości jubileuszowej w Lezionie.

A trzeba dodać, że mieszkańcy najwyższe władze lokalne

wówczas tam gościli. Było nam niezwykle miło,

gdy wszyscy zgromadzeni gromkie brawa bili.

Natomiast na kolejne spotkanie integracyjne wybraliśmy pizzernię Italia.

Miejsce nastrojowe, świece, kominek.

Chociaż pani ubolewała, mówiąc bez ogródek,

że my już nie potrafimy funkcjonować

bez swoich komórek.

Potem trzy imprezy mikołajkowe obstawialiśmy.

Najpierw przedstawienie w szkole dla klas I-III.

Widownia cała w czerwieni siedziała.

Nawet nauczyciele i dyrekcja nasza jak widać

się wtedy przebrała.

Potem zagraliśmy podczas gminnej uroczystości mikołajkowej

zorganizowanej przez Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

w Nowych Skalmierzycach.

A rzecz się dzieła w „Starym Kinie” - jak wszystkim wiadomo- przy ulicy Mostowej.

Nie zabrakło nas również podczas Gminnego Kiermaszu Świątecznego.

Właściwie nie stanowiło to dla nas problemu żadnego.

Następnym przeżyciem był wyjazd na lodowisko.

Wszyscy się super bawili.

Tak naprawdę, to szczerze mówiąc, tylko pani się bała.

I mimo dopingu z naszej strony

to nawet do pingwinka się wtedy

przekonać się nie chciała.

A szkoda.

I ostatni nasz wyjazd przed czasem pandemii,

tym razem na spektakl teatralny „*Dziady*” część II.

A miał on miejsce w Centrum Kultury w Ostrowie.

Ale to jeszcze nie koniec naszej prezentacji.

Bo czy Państwo uwierzyć w to mogą,

że to właśnie nasza klasa w ciągu tylko dwóch lat

sukcesów tyle nazbierała,

że pani Ania w gablotach miejsca już nie miała.

A mamy w swoich osiągnięciach, choć pewnie to Państwa zaskoczy:

- I miejsce w VI Wojewódzkim Konkursie Literackim *Wiersz Miesiąca* 2019/2020 w edycji styczniowej, a to konkurs znaczący, bo pod honorowym patronatem Wielkopolskiego Kuratora Oświaty

-I miejsce w Wojewódzkim Konkursie Literackim z okazji 100-lecia Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu

-II miejsce na szczęblu wojewódzkim w Ogólnopolskim Konkursie Krasomówczym

-Wyróżnienie w Wojewódzkim Konkursie Literacko-Historycznym „*Ocalić od zapomnienia-patriotyzm we wspomnieniach rodzinnych*”

- I, II i III miejsce w eliminacjach powiatowych Ogólnopolskiego Konkursu Krasomówczego

- I miejsce i Wyróżnienie w Powiatowym Konkursie Poetyckim „*Najpiękniejsze miasto, moja okolica, moje marzenia*”

- I miejsce w VI Przeglądzie Młodzieżowej Twórczości Poetyckiej im. Wojciecha Bąka „*Wartości zapisane w wierszu*”

-I miejsce w kategorii klas VII-VIII w Gminnym Konkursie Ortograficznym

- I miejsce i Wyróżnienie w III Gminnym Konkursie Literacko-Biblijnym w roku 2019/2020 oraz III miejsce i Nagrodę Dyrektora w roku szkolnym 2018/2019

- III miejsce w V Przeglądzie Słowa pod hasłem „*Młodość sędzi, starość rozgrzesza*” w kategorii: czytanie interpretacyjne oraz Wyróżnienie w kategorii: wiersz

- Wyróżnienie w Powiatowym Konkursie Poetyckim „*Walentynkowy Wiersz Miłosny*”

- Dyplom za bardzo dobry wynik oraz dwa dyplomy wyróżnienia w Ogólnopolskim Konkursie Polonistycznym „*Fraszka*”.

To właśnie również z naszej klasy uczniowie otrzymali tytuły:

Osobowości i Społecznika Roku.

**Choć nikt by się aż tylu sukcesów nie spodziewał,
patrząc na nas z boku.**

Ale jak widać, jeśli tylko się chce, to się wiele umie.

To właśnie nasz kolega Kacper wszystkich tak zachwyił,

grając główną rolę w „Opowieści wigilijnej”,

że sam Bogusławski by się nie powstydział.

Jednym słowem klasa solidnie zapracowała na swój wizerunek.

A przecież liczy się w rezultacie ostatni rachunek.

Mamy nadzieję, że teraz już Państwo wiecie, jaką prawdę ta bajka odkrywa.

Wystarczy wiara w dzieci i młodzież, motywacja i zaangażowanie,

a wtedy finisz jest pewny- to ich wdzięczność na naukę i za wychowanie.

Dlatego serdecznie dziękujemy dyrekcji szkoły oraz wszystkim nauczycielom za wspólne dwa lata. Życzymy przede wszystkim zdrowia, radości, satysfakcji z pracy zawodowej oraz spełnienia marzeń.

Absolwenci szkoły wraz z wychowawcą klasy

Source URL: <https://sppn.noweskalmierzyce.pl/de/node/1336>

Links:

[1] <https://sppn.noweskalmierzyce.pl/de/node/1336>